

Kapucinski TOTI

Leto I.

Pri oo. Kapucinih v Celju, 12. maja 1941.

Št. 2

Nune - kapucinke sončecu:

„Sijaj, sijaj sončecu,
oj sonce skravžlano!“

Pater Ciril: „Kako borm šjalo sonce,
sem čisto zmiešano:

Če sijem samo starim,
se mladim prav nerdi,
če sijem pa ta mladim,
pa stare to jezi!“

Pod kapucinskim zuonom

Tam pod Šmiklavškim hribom
en klošter stoji,
v njem se tuma lačna
natuj načun gosti.

Ta načnih pojih krajev
pričivali v klošter sem,
Slovence tu je, Nemec,
med njima tudi „Pem.“

Zakaj si tulaj?“ vpraša
ff Mann čru in muk.
„Ne vem!“ glasi odgovor
odločen se mu v btk.

To ni odgovor prav,
zdaj pride etcerir:
„kasch, kascher“ na doovišč
gre vse v diji dia.

Menih, duhovnik pravi
in z njimi vse poopreč
tu čučajo pokoru,
spušča se v rabi tek.

No pride ura polome,
ta vse najlepši čas,
dekleta, starši, žene
potihajajo v vas.

Lesjat drovi po številih,
za njim Šagaj, Ciril,
Kovačič, malí Pavlič
gre na ponoc v sil!

Popoldne zopet trenung
za stare je kosti,
Lijan Krošnar po mesku,
da lačne pogosti.

Ko ura je deveta
zavlača v Kloštru mi,
iz bližnjega gozdica
oglaša se skovir.

Komu le smrtno pesem
zdaj poje nočni tič?
Kdo drovi v pogubo,
Kdo v pstanici, strani nič?!

Sekirišila srca, bratje,
v prostoti zleti naš zbor.
Spet vrne se veselje
in pride z njim humor.

Dotlej, ocjetje dobri,
na čelu Kapucin:
zahvala vre iz preč
od naših vseh skupin!

Na kapucinskih stopnicah

19. IV. 1941 ob 21h

Po hrblu Uhliš Rosča gladi
in solze mu teko po bradi:
"Z Bogom doktor!" mu veli,
češ, zdaj v večnost se seli...

— o —

Samaritanka

Elsbacherjeva gospa Ana
bila nam je dobra mama,
Da pa tudi doma potrošta
Odšla nam v pelek je iz kloštra

Was kann es in Cilli
noch Schöneres geben
als bei den Kapuzinern
im Kloster zu leben.

Gemüse gibt's genug,
aber nicht für die Haft;
da lebt man ja nur
vom Kümmelsaft.

Je v naši sobi mala diva,
prijava na ljuba naša Silva.
Po postlji skace in se pači
Ko Silva jo uslužno slaci.

Gramatika

Najprej Rosča smodobili,
njemu Rošer je sledil;
Zdaj pa čakamo zvedavi
kdo, am rascheslen bibil.

— ooo —

Delikti

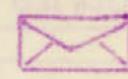
Zaprt je eden zavoljčina,
je škornje ukradel drugščicu,
s seboj privadel svojga sina,
da z, bishanjem ne imel blijuje.

— o —

Bolniki

Kačič naš na nogošepa
ker boli galava peta;
Prljoška ima sklerozu
če za kosil'ni polna doraz.
Prejkupoval je pri zadrugi,
danš pa žre tako kot drugi.

•••••

Zakaj ni pošte...

Trara, trara, die Post ist da.
Je Stegenšek vrsil ta posel,
a danes tudi onje z nami,
leži na kapucinski slanti

Schwärmerei —

Das Leben ist schön,
der Garten ist groß,
besonders erheiternd
ist der Himmelstoß.

Die Paters sind freundlich,
sind immer bereit,
besonders noch dann,
wenn der Himmelstoß weit.

Doch einmal wird beschlossen,
dann geh'n wir nach Haus'
und schmeissen dies ganze Leid
aus dem Herzen hinaus.

— o —

Iz nunskeh celic.

Na „porak“ nastavi čelehočes,
da učalih sam se skoraj joces
ko roka te skeli in peče,
a Silva sama nič ne reče.

Smeji se ona in krohoče
solz Silvapač priznali noče
če lud' vse kisase in plaka,
naš „Kmirp“ se kremči kakor spak.

Nagrobovih

Tukaj leži
Drago lesjak.
Igroje izgubil,
in - zadelgaje, žlak.

Tukaj siaako sojže
Braluša počiva,
Ker je videl „škisa“
nebeski raj uživa.

Prežalostno naznanjam
navico vam le-to:
da Korbanov Francišek
od nas je velz slovo.
Med nebeske se krilatec
je Ksaverček podal
Ker zvedel je novico,
da opat je postal.

Uprava in redakcija Č. nadstrop. soba 6.
Tisk Tiskatne, Kapucin' v Celju.